

Vteřina vecnosti

Petr Muk

Než labutě křídly se
zvednou od hladiny
ve městě skel
a vteřina věčnosti
sestoupí níže
do našich těl

Pak já budu tam blízko stát
už nezkoušej kam až se
doplavat dá
bez návratů
někdo má tě rád

Na život co sám tu zbyl
a z šatů se svlék
na ztracený v chůzi cíl
štěstí je lék
štěstí je lék
štěstí je lék

Na staleté míjení
dvou divokých řek
na moře co blíž není
štěstí je lék
štěstí je lék
štěstí je lék

Je za dveřmi světlo
a já ruku tvou
ti na kliku dám
čím to že zdá se mi
že jsem tu byl
a dlouho tě znám

Pojď všechno si můžem říct
o zlé sestře noci když
v osamění
touží se smát
tak líbej mě víc